

Kasteellopers Clubblad

Driemaandelijks

oktober - november - december 2017

Kies voor een gezonde familiebank. Ook voor uw beleggingen.

Argenta, uw appeltje voor de dorst

De juiste keuzes voor uw geld. Daar hebt u graag degelijk advies over.
Van iemand met gezond verstand.

Kom langs en ontdek dat beleggen ook anders kan. Bij uw veilige
bank-verzekeraar. Of kijk op www.argenta.be.

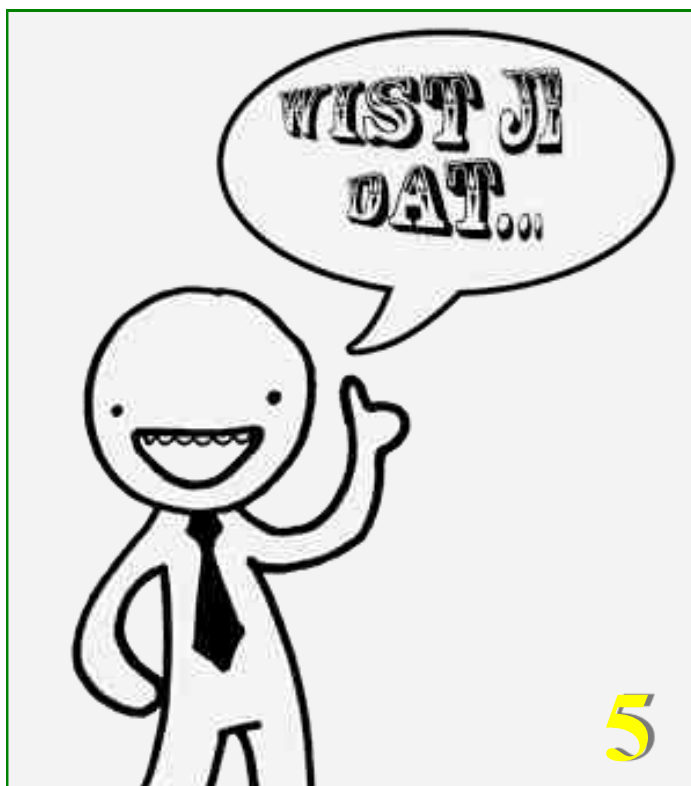
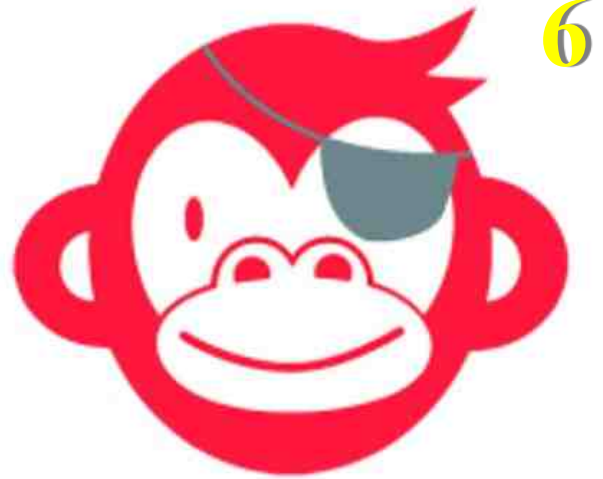
Wist u dat we ook uw pensioenspaarfonds gratis overnemen?

www.facebook.com/ArgentaZorgtErvoor

Activiteitenkalender 2018	4
Tussenstand loopcriterium 2017	5
Wist je dat?	5
Expedition North Cyprus	6
Op zoek naar Erwin Coopmans	21
Op zoek naar Christel Hoefkens en Patrik Bollansee	23
Humor	25
Hartelijk dank!	26
Contactpersonen en nuttige gegevens	27

25

©PAWS

Activiteitenkalender 2018.

**Vrijdag 16 maart 2018: Algemene vergadering.
Meer info later.**

**Zondag 20 mei 2018: Busreis Luik.
Meer info later.**

**Zondag 26 augustus 2018: Ontbijtjogging.
Meer info later.**

**Zaterdag 13 oktober 2018: Monumentenloop.
Meer info later.**

**Vrijdag 16 november 2018: Gezellig samenzijn.
Meer info later.**

**Zondag 25 november 2018: Busreis Nederland.
Meer info later.**

**Zaterdag 29 december 2018: Kerstloop en -wandeling.
Meer info later.**

**Zaterdag 26 januari 2019: Ledenfeest.
Meer info later.**

Tussenstand loopcriterium 2017.

31 organisaties werden opgenomen in ons loopcriterium 2017. Na de (estafette)marathon van Kampenhout zijn er 27 organisaties uit ons loopcriterium achter de rug. 32 leden realiseerden reeds 3 deelnames of meer. Proficiat! Wij hopen dat jullie met evenveel enthousiasme deelnemen aan de 4 nog komende joggings.

18: deelnames: Monik Van Loock, Herman De Sobrie, Marc Van Loock

15: Rose-Marie Verlinden

14: Nele Jacobs, Louis Hufkens

13: Chris Van Loock

12: Stijn Jacobs, Marc Van Tendeloo

11: Josée Bertels

10: Erwin Coopmans

9: Robin Leysen, René Jacobs

8: Herman Lievens

7: Christel Hoefkens, Patrik Bollansee, Jef Van Rooy

6: Sofie De Bie, Bram Van Den Bempt, Guy Vancampenhout

4: Anneleen Geluykens, Ann Goossens, Martine Mols, Tiny Mannaerts, Joyce Stockaer, Tom Van Gestel

3: Kaatje Van Echelpoel, Anne Jacobs, Dries Myny, Ludwig Mertens, Marcel Leysen, Jo Van Den Brande

Staan er fouten in deze lijst? Gelieve dit te melden aan Stijn Jacobs zodat deze kunnen rechtgezet worden.

Wist je dat?

Marc Van Loock tijdens de Herenthoutse Bosloop moest opgeven met een voetblessure. Gelukkig herstelde hij snel en kon hij 6 dagen later deelnemen aan de estafettemarathon in Roelofarendsveen.

Er 2 Kasteellopers-teams deelnamen aan de Tris 3x3 aflossingsloop op 17 september. De herenploeg met Herman Lievens, Marc Van Loock en Robin Leysen eindigde als 10de. De damesploeg met Nele Jacobs, Josée Bertels en Chris Van Loock finishte als 11de en mocht het podium op als 3de vrouwenploeg.

Eric Glassée, Tom Van Gestel en Stijn Jacobs deelnamen aan de Run to walk again met het team FitClass Westerlo - Dietisten Snepkens. Op zondag 24/9 om 3 uur 's nachts startten ze bij Sporta Tongerlo om met 3 in aflossing een marathon te lopen. Eric werd pas enkele uren voordien opgetrommeld (zaterdagavond om 21u) om een geblesseerde loper te vervangen.

Erwin Coopmans deed met het team van Nike nog straffer. Zij liepen met 7 atleten de 7 marathons voor to walk again (in aflossing).

Eddy Van De Pol ook een originele prijs won, namelijk een startnummer voor de halve marathon van Kasterlee. Omdat hijzelf niet kon deelnemen stelde hij zijn nummer ter beschikking. Volgens de uitslag heeft Eddy er een persoonlijk record van 1u28:40 gelopen, maar het gaat dus om een andere atleet.

Mieke Van der Donck de hoofdprijs won bij de jaarlijkse fotozoektocht van de Vorselaarse fotoclub, een fiets.

Bij de familie Vloemans onlangs 2 koersfietsen werden gestolen, zowel deze van vader Swa als deze van zoon Joris.

Dirk Vissers op 9 december van 3 uur 's middags tot 3 uur 's nachts een DJ-set speelde ten voordele van Kom op tegen kanker en de 'Warmste week'. Dit initiatief bracht liefst 4000 euro op. Proficiat!

Rudy De Pauw een lekkende hartklep heeft. Daardoor haalt zijn hart slechts een capaciteit van 28%.

Toneelgroep Oud-KLJ Vorselaar met Kasteellopers An Coopmans, René en Stijn Jacobs, brengt de komedie "DE LAATSTE DOET HET LICHT UIT!" van de auteur Luc Kerkhofs in een regie van Staf Smolders. De voorstellingen gaan door op vrijdag 16 en 23 februari, op zaterdag 10, 17 en 24 februari telkens om 20 uur en op zondag 11 februari om 18 uur, in zaal "De Dreef" (Oostakker 1). Kaarten zijn in voorverkoop verkrijgbaar vanaf 7 januari 2018 in café Den Engel of kunnen vanaf dan gereserveerd worden bij André Nelis op telefoonnummer 014.51.40.35 (tussen 18 en 22u) of via e-mail fransbakelants@telenet.be. Op zondag 7 januari zal u tussen 10 u en 12 u, uw kaarten rechtstreeks kunnen aankopen bij bestuursleden van Oud-KLJ, in café 'Den Engel'.

Verslag Expedition North Cyprus.

EXPEDITION NORTH CYPRUS

Dag 1: naar Luxemburg

Zoveel mensen die ons kwamen uitwuiwen en weg zijn wij. Hartverwarmend!

Chaufeur Paul VR loodste ons vaardig tot voorbij Luik. Het gat van Boirs, de klim van Tilf..... de bus bewees dat ze het aankan.

Chaufeur Gerben reed daarna de bus naar ons middagmaal op de Baraque Fraiture (verplicht nummer: frites met stoofvlees) en ook daar had de bus geen probleem mee. Dat was al een hele geruststelling voor de rest van het traject.

Tenslotte bewees de Jos dat hij zijn rijbewijs terecht gehaald heeft want hij voerde ons vlot tot in Luxemburg (Koerich). Gelukkig hadden we tenslotte de buschauffeur Paul C. mee want ter plaatse moest de bus voor de eerste nacht door een smalle poort naar de woning van onze gastvrouw Tatiana geloodst worden en dat was millimeterwerk.

Even een wandeling maken en een terrasje meepikken tot onze gastvrouw ons uitnodigde voor het diner. En wat voor één (de gastvrouw en het diner). Voor de eerste avond kon dit tellen. WC en douche hadden we ter beschikking in de woning van de gastvrouw dus het uittesten van die in de bus is voor later.

En daarna naar bed: de bus klaar maken voor de nacht. Ook spannend want dit hadden we niet geoefend. Dat de verbouwers hun werk grondig gedaan hebben werd meteen bewezen. We hadden alle 6 een (min of meer) comfortabele slaappleats. De meesten beweerden 's morgens dat ze toch niet zo goed geslapen hadden alhoewel we toch regelmatig iemand hadden horen brommen.

Op naar dag 2.

Na een heerlijk ontbijt verzorgd door onze gastvrouw vertrokken we richting Duitsland.

Net voor de grens nog even goedkoop voltanken in Luxemburg en dan hup de grens over. Een snelle berekening leerde ons dat onze bus 28 liter per 100 km verbruikt. We hadden 500 km voor de boeg en aan onze snelheid zouden we daar nogal wat uren over doen. Op onze tussenstop op een autobahn parking om een bratwurst te verorberen kwam een Zwitserse VIP-bus langszij staan. Een zwaar contrast met ons vehikel. We gooiden het op een akkoordje met de hostess van de bus: als wij haar bus mochten bezoeken dan zou ze op haar beurt op onze bus toegelaten worden. Dat vond ze een faire deal en ze vond onze bus echt wel charmant.

Waarschijnlijk hadden de douanes ons ook al een tijdje in de gaten want die kwamen ook de parking opgereden recht naar onze bus. Tot hun verbazing waren we met alles in orde. En hup weer de bus op en op weg voor het tweede deel van de tocht. Afgezien van enkele kleine technische probleempjes zoals de kilometerteller die het liet afweten en de koelwater-vloeistof die op een te laag peil kwam te staan verliep de rit probleemloos. Sus en Paul werden met de mobilehome voorop gestuurd om onze komst op de camping in Augsburg voor te bereiden. De aankomst op deze prachtige camping (met lekker warme douches) verliep daarom probleemloos. Jammer dat de campingwinkel en restaurant gesloten waren. De uitbater was wel onmiddellijk bereid om ons naar de Lidl te voeren zodat we de nodige inkopen konden doen om ons avondmaal te bereiden. Samen spaghetti koken heeft ook zijn charmes en we hebben genoten van de heerlijke pastaschotel. En dan voor de 2de keer op de bus onder de wol.

Dag 3

We hebben de voorbije nacht al een stuk beter geslapen dan de eerste. Na een heerlijke douche en verse broodjes gebakken in de mobilehome van Sus weer de weg op richting Chiemsee.. We hadden maar 150 km voor de boeg. Sus en Rik reden met de mobilehome voorop om de nodige voorbereidingen te treffen: kopen van de box voor het betalen van de schandalig dure wegentaks in Oostenrijk en zoeken van een goede plaats op de parking aan de Chiemsee. Rond de middag waren we ter plaatse en de sportievelingen, Jos, René en Rik, laadden hun fietsen uit om een prachtige tocht van 55 km rond het meer te fietsen.

De anderen maakten een fikse wandeling langs het meer of hielden zich ledig met terrasjes en niets doen. Ook nu weer genoot onze bus de nodige belangstelling van passanten en tot wanhoop van Paul brachten mensen weer een mand vol speeltjes voor Cyprus aan. Paul zijn zorg: waar gaan we die weer wegsteken in de overvolle bus. Maar er kan altijd nog wel wat bij.

's Avonds nog een flinke wandeling van enkele km naar Bernau waar we van een lekker Beierse schotel en dito pinten hebben genoten.

Er werd in de bus nog wat afgezeverd tussen venten maar uiteindelijk geraakte iedereen voor de derde nacht onder de wol. Meer kunnen we hierover, onze slogan 'what happens in the bus stays in the bus' indachtig, niet vertellen.

Dag 4

Wat doe je als je 's morgens om 7 uur ontwaakt aan de oever van een meer? Zwemmen natuurlijk, althans zo dacht Jentoff er over en hij sprong pardoes in het koude water.

De parkingplaatstoezichers stopten ons nog een grote doos met allerlei speeltjes in onze handen (waar gaan we die nu nog steken Paul) en we konden weer op weg. Op naar Salzburg. Daar een parkeerplaats vinden voor de bus was een eerste opgave want in de stad mag dat niet en dan nog in het centrum geraken. maar het is gelukt en we hebben in een paar uurtjes de belangrijkste plaatsen in de stad bezocht.

En dan weer verder. Jos was de chauffeur en hij loodste ons veilig door het alpenlandschap tot in Altenmarkt im Pangau waar we in een prachtig kader onze bus op een boerderijcamping konden plaatsen. Als sponsoring werd onze plaats gratis aangeboden door de boerin.

We eindigden de dag hier met een heerlijke barbecue want ondertussen is het weer ook prachtig geworden.

Dag 5: Altenmarkt Oostenrijk naar Ljubljana Slovenië

Ontwaken tussen de besneeuwde toppen van de Alpen: heerlijk toch maar wel koud 's nachts. Wie deze nacht buiten gaan plassen is heeft een prachtige heldere hemel gezien. Ontbijten met verse broodjes ter plaatse geleverd door de lokale bakker heeft de koude van de voorbije nacht snel doen vergeten. En Paul heeft zelfs de moed om de ramen van de bus te poetsen. Niet allen wij maar ook onze bus moet proper voor de dag komen. De kindjes van de vriendelijke boerin nog stickers laten plakken en blij gemaakt met wat speelgoed en weg zijn wij op weg naar Slovenië.

Bij de grensovergang was het even zoeken hoe het met de tol voor Slovenië moet. Er werd van de gelegenheid gebruik gemaakt om bij het afrijden van de parking enkele betonblokken te rammen. Gelukkig waren er een paar hulpvaardige camionchauffeurs die de bus mee uit de hachelijke positie hielpen zonder dat we de wegenwacht moesten bellen. De schade werd door Jos onmiddellijk hersteld door een nieuw laagje verf te spuiten en er stickers over te plakken.

Aan de grens lieten we ons nog in de zak zetten voor 15 EUR. De bediende van het pompstation verkocht ons een wegenvignet dat niet geldig was voor onze bus wisten camionchauffeurs ons nog te vertellen. Gouden raad van deze chauffeurs: spreek altijd een collega aan want zij weten tenminste hoe de zaken juist moeten gebeuren. Enfin, om een lang verhaal kort te maken we zijn veilig in Ljubljana geraakt. De 3 fietsers hebben hun stalen ros weer boven gehaald en hebben de stad en haar omgeving verkend. De anderen verkozen de taxi. 's Avonds hebben we (eindelijk) nog eens een warme douche kunnen nemen en in het hotel bij onze camperstaanplaats van een uitgebreid diner (voor geen geld) kunnen genieten. We moeten niet altijd zelf koken hé. Deze nacht zullen we goed slapen want hier zijn de nachten niet zo koud.

Dag 6,7 en 8

vandaag gaat het naar Kroatië (Zagreb) waar we een afspraak hebben met het rode kruis dat onze 1300 knuffels in ontvangst zal nemen.

De grensovergang Slovenië - Kroatië was geen probleem en rond de middag konden we onze bus parkeren aan het bureau van het rode kruis waar we opgewacht werden door de charmante Nina en de gasten, zwak mentaal gehandicapten, die in de dagopvang werden bezig gehouden met handwerkjes. We gaven haar prompt een rondleiding in onze bus en ze was erg onder de indruk van onze creatieve inrichting. Paul had voorspeld dat we een paar uurtjes nodig zouden hebben om de knuffels te lossen maar we klaarden de klus op minder dan een uur. Nog nooit hadden ze hier zo'n enthousiaste bende mannen (gekken) ontmoet die 1590 km aflegden om 1300 knuffels af te leveren.

Sommigen van ons kregen in de hulppost een volledige gezondheidscheckup door medewerkers van het rode kruis en ze werden goed bevonden om verder te reizen. Anderen hebben zich wijselijk afzijdig gehouden. Na overhandiging van geschenken en 'diploma's' namen we afscheid (met een leeg bagagerek) en trokken we naar onze camping op een 15-tal km van Zagreb.

De camping was een aangename verrassing: gelegen aan de boorden van een meer met alle voorzieningen. Alle wasgoed werd verzameld (tot en met het beddengoed) en in de wasmachine gestopt.

De volgende dagen zouden we weer fris voor de dag kunnen komen. De fietsers konden hun hartje ophalen met een (mountain)biketocht van een 35-tal km met onverwachte ontmoetingen met vissers (blijkbaar de nationale sport in deze regio) en een veerman die ons absoluut heen en weer wilde brengen om ook de overkant van de rivier te laten zien. Het was een vernuftig uitgerust veer dat enkel op waterkracht van de rivier heen en weer voer.

In het restaurant aan de camping hebben we 's avonds overheerlijk gegeten (zeg maar culinair). De volgende dag lieten we onze bus waar ze was en namen we de trein naar Zagreb om de sfeer van de stad op te snuiven. Volgens de kenners onder ons was er op deze zomerse zonnige dag veel schoon volk op straat.

We maakten nog een avondwandeling langs het meer met een bezoek aan de vissers die ons beloofd hadden dat we bij hen varken aan het spit zouden kunnen eten. Maar die afspraak liep mis: van het varken (als het er al geweest was) was geen spoor te bekennen maar van de zure witte wijn des te meer. Dan maar terug gewandeld naar het restaurant van de camping waar we wel heerlijk gegeten hebben.

Zondagmorgen weer alles inpakken en op weg naar Servië (Belgrado) na eerst nog afscheid genomen te hebben van Paul en Sus (en de hondjes). Voor hen riep de plicht om met hun mobilehome terug naar België te keren.

Tot onze verbazing was de grens naar Servië oversteken weer niet veel meer dan een formaliteit. Een vluchtige blik van de grenswachter in onze bus volstond om ons een vrijgeleide te geven.

Kort voor Zagreb werden we door de chauffeur van de Belgische ambassadeur opgewacht om ons veilig naar een parking van een winkelcentrum aan de rand van de stad te loodsen. Hier konden we onze bus veilig achter laten en mochten we overstappen in de auto's voor een afspraak met de ambassadeur. Speciaal voor deze ontmoeting werden de witte hemden te voorschijn gehaald en binnen de kortste tijd stonden er 6 piekfijn uitgedoste mannen voor de bus. Niets liet vermoeden dat we al een hele week in een bus verbleven hadden.

De ontvangst door de ambassadeur was buiten categorie: een rondleiding door de stad, een biertje in de tuin van de ambassade en als kers op de taart een diner om duimen en vingers van af te likken in de ontvangstruimte van de ambassade. Daarna nog koffie met wat er bij in het salon. De sfeer werd hoe langer hoe gemoedelijker zodat geen enkel onderwerp in de besprekingen gemeden werd. Maar aan alle mooie liedjes komt een eind en we moesten terug naar onze bus, natuurlijk gebracht in stijl door de chauffeur van de ambassade. In de Delhaize winkel (die 24 uur open was) binnen gelopen om gebruik te maken van de gratis wifi om het thuisfront goede nacht te wensen en op tijd het bed in want om 6 uur zou de chauffeur weer aan de bus staan om ons veilig de weg naar de autoweg richting Bulgarije te wijzen.

Dag 9 en 10

's Morgens op de parking van de supermarkt om 6 uur opgestaan om tijdig de stad Belgrado uit te zijn. Geen tijd om te ontbijten dat doen we onderweg wel. Er werd geen geschikte ontbijtgelegenheid gevonden dus begonnen we maar al rijdende alles te verorberen wat we in de bus vonden. De grensovergang van Servië naar Bulgarije was voor ons geen probleem want de grensbewakers hadden ons zien komen en ze hadden een email van de ambassadeur in hun handen. Na een vluchtige blik in de bagageruimte, de controle van de identiteitspapieren en de vraag "what are you doing in this crazy bus" lieten ze ons vlot doorrijden. Voor vrachtwagens ligt dat blijkbaar anders want die stonden kilometers ver aan te schuiven.

Een deel van de rit door Bulgarije was prachtig vooral in het gebergte. Enig nadeel was dat de autostrade nog niet overal af was en de gewone weg werd door onze chauffeurs soms nogal smal ervaren.

Het dorp Strumyani hebben we met behulp van google maps vlot gevonden en de eigenaars van de B&B stonden op uitkijk en hadden onze bus ook al van ver gespot. Ze kwamen ons door de erbarmelijke straten van het dorp tegemoet gewandeld. Na de inspectie van de te volgen weg richting B&B beweerden sommigen dat het nooit zou lukken om de bus tot boven in de buurt van de B&B te rijden maar dat was buiten Paul gerekend want hij reed de bus perfect tot waar we ze wilden hebben.

We beslisten om de nacht in de B&B i.p.v. in de bus door te brengen: slapen in een echt bed met een eigen badkamer. Deze avond gingen we 'op restaurant' in het dorp. Heerlijke gerechtjes kwamen op de tafel (groenten, vlees, vis, Bulgaarse yoghurt,...) overgoten met de nodige drank. Van de rekening achteraf zijn we wel echt vershoten: 25 EUR (niet per persoon maar voor alles). Hiermee kwam ons budget weer wat in evenwicht.

De nacht in het echte bed is iedereen goed bevallen. Jill, de uitbaatster, had onze was ook gedaan dus konden we weer fris verder. Alleen was die was nog niet droog dus werd die in de bus opgehangen om onderweg te drogen. Alle hulpgoederen voor het weeshuis werden van de bus overgeladen in de auto van Jill en weg waren wij. Jos en Gerben regelden het verkeer in het dorp zodat Paul er ook weer vlot kon uitrijden.

De tocht gaat nu richting Griekenland. Al na 50 kilometer waren we aan de grens. De politieagente die op onze uitnodiging een blik in onze bus kwam werpen struikelde pardoes over een onderbroek die van de wasdraad gevallen was. Na nog wat grappen kon ze alleen nog maar zeggen "keep on driving you crazy people". Dat zijn nog eens zinvolle grenscontroles.

De rit door Griekenland naar Androupolis verliep gedeeltelijk over een superdeluxe autostrade en kleinere (berg) wegen. Vermoeiend voor onze chauffeurs maar mooi voor de medereizigers. We maakten een ommetje langs een leuke baai om er weer eens uitgebreid van een Griekse maaltijd te genieten. Dan weer verder om uiteindelijk op een mooie camping aan het strand ons vehikel te parkeren. Nog een strandwandeling, een pintje op de dijk en een restjesmaaltijd in de bus (oud brood, augurken, vleesworst die al wat gezweet had, frikandellen van de Lidl,...) kropen we voor de zoveelste keer in de bus onder de wol.

Dag :11 van Europa naar Azië

Na wat overleg beslissen we hoe we best rond Istanbul rijden. Of we voor of voorbij de stad zullen stoppen laten we afhangen van hoe we in de loop van de dag zullen opschieten. De grensformaliteiten bij de overgang van Griekenland naar Turkije namen heel wat tijd in beslag. Maar we mochten ons gelukkig prijzen dat we niet met een vrachtwagen waren want we ontmoetten hier vrachtwagenchauffeurs die al van de dag ervoor aan de grens staan aan te schuiven. De Grieken maken het de Turken blijkbaar echt niet gemakkelijk. Als we rond 15 uur in een havenstadje in Turkije eindelijk lekker kunnen eten in een visrestaurant moeten we beslissen of we daar blijven of toch de sprong over Istanbul nog wagen. We kiezen voor het laatste. Hoe dichterbij de stad naderen hoe intensiever het verkeer wordt en op een bepaald moment geeft de GPS van Rik aan dat we beter de snelweg verlaten en een andere weg kiezen. Zo gezegd zo gedaan en oorspronkelijk ging dat inderdaad vlot maar schone liedjes duren niet lang en al vlug belandden we in de achterbuurten van de stad. Eindelijk vonden we een wegwijzer Ankara en we hebben die blindelings gevolgd. Ondertussen zit onze chauffeur Gerben bloed zweet en tranen te verwerken maar hij doet het geweldig en we geraken zonder kleerscheuren terug op de autoweg. Het verkeer wordt terug rustiger en we geraken zonder verder oponthoud over de meest recente en indrukwekkende feestverlichte brug over de Bosporus. Het is ondertussen dus al donker geworden maar kort na de brug vonden we de afrit naar Riva aan de Zwarte Zee. Daar was het nog even zoeken naar een camping maar met de hulp van enkele lokale bewoners hebben we die kunnen vinden. We zijn 11 uur onderweg geweest en hebben slechts 350 km afgelegd. Maar eind goed al goed en we spoelen de voorbije spannende uren door met raki en een goede pint.

Voor sommigen smaakt de raki naar meer maar het vervolg gaan we niet verslagen (what happens in the bus stays in the bus). 's Morgens bij het ontwaken ontdekken we pas in wat een mooie baai we aanbeland zijn. Na een verfrissende ochtendwandeling en opruimbeurt zijn we weer op weg richting Ankara. We hopen vandaag zoveel mogelijk kilometers te vreten zodat er verder op de tocht nog wat tijd over blijft om enkele toeristische bezienswaardigheden te bezoeken.

Dag 12 : Van Istanbul naar Ankara

Na een ochtendwandeling in de baai van de Zwarte Zee gaan we weer op weg. Vandaag willen we zoveel mogelijk kilometers rijden tot voorbij Ankara. Eens we voorbij Istanbul zijn begint het verkeer vlot te verlopen. Overal een 3-baans autostrade van een veel betere kwaliteit dan de beste van België. Volgens onze gegevens hebben we in Turkije een HGS-vignet nodig maar we komen er maar niet achter hoe je er aan geraakt. We negeren dus de controles en dat heeft (tot op heden) nooit tot problemen geleid. Een bus is geen auto en dat voelen we wel. We komen op het einde van de dag slechts aan een totaal van 450 km en we zijn van de autostrade niet af geweest. Even voorbij Ankara verlaten we de autostrade om een plek voor de nacht te zoeken. We merken een meer op en daar zullen we wel een camping vinden. De eerste poging om bij een restaurant te parkeren mislukt maar die mensen weten ons wel te vertellen waar we terecht kunnen. Het is een camping bij een hotel. We worden er vriendelijk onthaald door de manager en we kregen een prima plaats voor onze bus. Het hotel was poepchique maar toch besloten we (vanzelfsprekend) om in onze bus te slapen. We hebben eerst wel goed gegeten in het restaurant. We kregen nog bezoek van een vriend van Jentoff die in Ankara woont en nadat iedereen nog eens contact had gehad met het thuisfront was het bedtijd.

Dag 13 : Van Ankara naar Cappadocië

Cappadocië willen we gezien hebben dus rijden we langs daar. Met het prima wegnnet in Turkije zijn de grote afstanden toch wel overbrugbaar. Onderweg stoppen we nog bij een enorme zoutvlakte en daar plooiën we ook de vlaggen nog eens open voor de foto.

We hadden in Göreme (the place to be als je in Cappadocië wil verblijven) een camping (camping Panorama) op het oog. Hopelijk is die open en kunnen we er met onze bus op. Gelukkig waren beide waar maar om op onze staanplaats op de camping te geraken moest Paul wel al zijn chauffeurskunsten boven halen maar hij speelde het weer klaar. Omdat er nogal veel remwerk aan te pas kwam moest hij de bus regelmatig op adem laten komen om nieuw druk op te bouwen. Of we hier morgen ook weer weg zouden geraken waren zorgen voor later. Aghmed (de uitbater van de camping) was de vriendelijkheid zelf. Hij deed alles om het ons gemakkelijk te maken. De fietsers toonde hij een prachtig parcours om een prachtig dal (kloof) in te rijden. Maar René, Jos en Rik hadden de pech dat de weg bezaaid was met doornen. Binnen de kortste keren stonden ze alle 3 met platte banden en er zat niets anders op dan te voet terug te keren want zoveel reservebanden hadden ze niet bij. En tot overmaat van ramp sloeg de derailleur van Jos zijn fiets ook nog in zijn achterwiel. De fietsen werden daarom opgeborgen (tot in Cyprus) en de 3 besloten om de afdaling dan maar te voet te doen. En met succes, prachtig was het daar, maar al vlug begon het duister te worden en zagen ze zich verplicht op hun stappen terug te keren. In het donker slaagden ze er toch in de weg terug te vinden maar den Aghmed stond hen toch wat ongerust op te wachten.

De camping had haar naam 'panorama' niet gestolen en vanuit de 'bar' genoten de anderen van het uitzicht op Göreme.

's Avonds zorgde Aghmed voor het avondmaal en Rik en René kropen al vroeg onder de wol want de volgende dag zouden ze een ballonvaart maken en daarvoor moesten ze om 5 uur klaar staan om opgehaald te worden. De anderen verkozen om dit spektakel (150 ballonnen stijgen 's morgens in de wijde omgeving op) vanop de camping gade te slaan.

Voor Rik en René was de ballonvaart een onvergetelijke gebeurtenis. De ballonbestuurders navigeren hun ballon met 32 passagiers tot in de kloven tot vlak bij de rotswanden. Bij de opgang van de zon stegen ze tot 1000 meter om van dit spektakel te genieten.

Om 8.30 uur waren ze terug op de camping en werd alles in gereedheid gebracht om richting kust te rijden. Paul had ondertussen alle mogelijke strategieën bestudeerd om de bus terug op de weg te krijgen. Er werd gekozen voor de optie achteruit en met zijn stuurmanskunst kwam deze operatie toch weer tot een goed einde.

En nu op naar de kust.

Onderweg hielden we nog halt bij één van de ondergronds dorpen die er te vinden zijn. In de plaats van van de grond gingen we nu onder de grond voor een ondergronds 'dorp' tot wel 7 verdiepingen diep.

De rit naar de kust verliep weer vlot en in de loop van de namiddag vonden we de camping die Aghmed ons aangeraden had.

Het was een kleine campingplaats bij een familiehôtelletje (basic maar alle voorzieningen waren er) vlak tegen de zee gelegen. We konden onze bus vlak bij het water parkeren. We waren trouwens de enige gasten (zowel op de camping als in het hotel). De gastvrouw deed er alles aan om het ons naar onze zin te maken. 's Avonds werd er een lekker visje bereid en er werd door de meesten nog lang nagepraat onder de ficusboom. Er werd daar zelfs een belangrijke deal afgesloten: de bus werd er aan René verkocht met de belofte dat we ze na de paasvakantie terug naar Vorselaar zouden rijden.

De volgende dag was het zondag en tevens 'rustdag'. We genoten van de zon en de zee tot we in de late namiddag richting veerboot vertrokken. In de nacht zouden we de overtocht naar Cyprus maken.

Dag 14 en dag 15: naar Cyprus

We dachten de terminal van de veerboot vlot gevonden te hebben en vermits het nog vroeg was gingen we op zoek naar een restaurantje aan het strand om van ons laatste diner op Turkse bodem te genieten. Op onze weg daar naartoe reden we een doodlopende weg in en we waren genooddaakt om te keren. Gelukkig stonden we ter hoogte van een brede schuifpoort die niet op slot was en die we konden openschuiven zodat we ruimte hadden om de bus te draaien maar blijkbaar was die poort een toegang tot de haven en verderop stonden enkele bewakers. Toen die ons bezig zagen kwamen ze aangelopen en terwijl Paul al met onze bus richting poort aan het manoevreren was wilden die per se de poort terug sluiten. Het kwam net niet tot een handgemeen en om erger te vermijden heeft Paul de bus toen maar achteruit de straat uitgereden. Turkse bekrompen ambtenarij (regels zijn regels) we hadden er al eerder kennis mee gemaakt en dit zou niet de laatste keer zijn.

Gelukkig vertrokken we vanuit het restaurant weer tijdig naar de terminal want toen we daar aankwamen bleek dat we onze tickets ergens op een heel andere plaats in de haven moesten gaan halen en dat enkel de chauffeur bij de bus zou mogen blijven en de 5 anderen via een andere ingang naar de boot zouden moeten gaan. Paul zou dus alleen zijn plan moeten trekken en de weg terug vinden naar de ingang voor de vrachtwagens en bussen. Daar aangekomen werd de bus ook nog eens grondig doorzocht. Maar uiteindelijk geraakte Paul met de bus aan de boot waar de 5 anderen ondertussen (na een tergend trage controle van de paspoorten) ook toegekomen waren. De bus moest samen met de vrachtwagens naast de boot wachten tot het laden zou beginnen. Toen bleek dat alle vrachtwagens en dus ook de bus achteruit op de boot moesten rijden en dat ze allemaal heel dicht tegen elkaar geparkeerd moesten worden. Daar heeft Paul nogal wat zweet bij gelaten maar ervaren als hij ondertussen was heeft hij dit weer voor elkaar gekregen.

We installeerden ons in de zetels en probeerden zo de slaap te vatten. Dat lukte voor de een al wat beter dan voor de ander maar uiteindelijk lagen we allemaal te slapen in een zetel of, zoals vele anderen, gewoon op de grond.

Veel uren hebben we niet geslapen en rond 7 uur zaten we allen samen op het buitendeck en zagen we het licht worden en de haven van Girni naderen. Maar zoals altijd hadden we hierbij ons humeur zeker niet verloren. Het duurde nog een hele tijd eer we de haven invoeren en konden ontschepen. Daar stond een persmeute samen met Hassan ons op te wachten. Voor Jentoff was dit ook een blij weerzien met zijn vrouw en zijn kinderen. Onze paspoorten werden verzameld en men zou er voor zorgen dat wij vlot door de controles zouden geraken om naar ons hotel te kunnen. Maar dat was buiten de Cypriotische ambtenaren gerekend. Er werd heel wat heen en weer gelopen met alle documenten en het duurde meer dan een uur vooraleer de poort waar de bus voor stond geopend werd en de ontvangstceremonie door Hassan en de burgemeester kon beginnen. De meute perslui was nog altijd aanwezig om alles te verslagen. Daarna konden we eindelijk, onder begeleiding van 2 politieagenten op een scooter onze tocht naar het hotel aanvatten. Het duurde nog wel even om een geschikte parkeerplaats toe te wijzen maar kort voor de middag belandden we eindelijk in ons hotel waar we, voor het eerst die dag, iets konden eten. We hadden in onze bus gelukkig nog een voorraad Leo's, Chacha's en centwafels en die hadden we in de loop van de voormiddag dan maar aangesproken.

Kort na de middag kwamen de reizigers die met het vliegtuig gekomen waren ook in het hotel toe. Voor Paul en Jos was er het blijde weerzien met hun echtgenotes. Gerven, René en Rik zouden moeten wachten tot ze later op de week zelf terug naar België zouden vliegen. De rest van de dag hebben we genoten van de voorzieningen van het hotel en 's avonds lag iedereen vroeg onder de wol want voor alle reizigers was het een lange dag geweest.

Op dinsdag stonden er nog een aantal officiële 'verplichtingen' op de agenda. Eerst werden we ontvangen op het ministerie van buitenlandse zaken waar we ook de minster zouden ontmoeten. We begonnen met een rondgang langs alle burelen en elk medewerker kreeg als aandenken een drinkbus die maar al te graag door Paul en Gerven aan de vrouwelijke bedienden werden overhandigd.

Bij Gizem was het dan wachten op de minister die spoedig zou komen maar die moest eerst nog in het parlement zijn. Daar liepen de zaken blijkbaar niet zoals gepland want het werd een eindeloos wachten tot we kort voor de middag besloten om toch maar te vertrekken richting de woning van Jentoff en Gizem waar we de bus moesten gaan stallen.

Ter plaatse aangekomen bleek dat de plaats die Jentoff had voorzien wel haalbaar zou zijn maar dan moesten er eerst nog wel 2 bomen langs de straat grondig gesnoeid worden. Dus zetten we er de zaag in en toen slaagde Paul er weer in om de bus op het grondstuk te parkeren. Hier zal de bus het volgende half jaar blijven staan tot we ze in april, voor de nieuwe eigenaar René, terug naar Vorselaar zullen halen.

In de namiddag trokken we nog met zijn allen naar het opvangtehuis waar we de kinderen konden blij maken met nog wat knuffels, T-shirts en speelgoed. Ook werd daar symbolisch de cheque van 6000 EUR overhandigd waarmee we de aanleg van een speelruimte zullen financieren.

Om 17.30 uur werden we dan tenslotte nog bij de president verwacht voor, dachten we, een 'tuinfeest'. Het bleek een officiële ontvangst te zijn waarbij de president in het Turks een uitgebreide speech hield waar we natuurlijk niets van begrepen. Gelukkig vatte hij die daarna nog in het Engels samen. Er volgde nog een 'informele' babbel en een groepsfoto voor de woning van president en we konden weer vertrekken (met als geschenk 2 CD's). Van een tuinfeest was er dus geen sprake.

De volgende dagen werden nog heel wat herinneringen opgehaald aan de expeditie die al bij al heel vlot verlopen was.

Op zoek naar Erwin Coopmans.

Stel jezelf eens voor. Beroep, leeftijd, adres, ...

Coopmans Erwin, magazijnmedewerker bij Nike in Ham, 38 jaar, Kempenlaan 114 in Vorselaar.

Wat zijn je sterkste en zwakste eigenschappen als mens?

Positief is dat ik een doorzetter ben, geloof in mezelf, goed kan luisteren en behulpzaam ben. Negatief is dat ik wat stiller en minder sociaal ben.

Wat zijn je lievelingsgerecht en -drank?

Frietjes met steak en een zwaar biertje. Ik kan ook genieten van gewone kost, niets speciaal.

Wat zou je doen als je 1 miljoen euro wint met de lotto?

Gewoon als anders, alleen wat minder werken.

Welke andere hobby's heb je?

Darts, dat doe ik in competitieverband.

Wie zijn je idolen?

Sportmensen, doorzetters.

Wie of wat haat je?

Onrecht en mensen die zich beter voelen dan anderen.

Welke muziek hoor je het liefst?

Ik hoor bijna alles graag, luister vooral naar Joe FM en Nostalgie.

Wat zijn je lievelingskleur en -dier?

Blauw, vogel, roofvogels, onderwaterleven.

Van welke sport heb je een afkeer?

Ik zie het minst graag voetbal.

Wat zijn je favoriete TV-programma's?

Vive le vélo, Slimste mens, River Monsters. Ook documentaires over sport, vliegtuigen of andere interessante dingen zie ik graag.

Wat is je lievelingsfilm?

Footloose en Top Gun.

Met wie zou je graag eens een avondje op stap gaan?

Gewoon met vrienden, of in de toekomst een nieuwe vriendin.

Hoe ga je naar een gemaskerd bal?

Simpel, met een hoed of zo.

Wat neem je mee naar een onbewoond eiland?

Een radio en loopschoenen.

Waar ga je het liefst op vakantie?

Frankrijk, Spanje, als er maar bezienswaardigheden zijn en je er kan fietsen. Ik ga niet op reis om heel de dag aan het zwembad te liggen.

Wat zijn tot nu toe de mooiste dagen van je leven?

Alle dagen dat ik gezond uit mijn bed mag stappen.

Waar ben je trots op?

Op de resultaten in sommige loopwedstrijden, mijn werk, dat ik met mijn moeder lange wandelingen met de rolstoel gedaan heb toen ze ziek was. Ook voor mijn zus heb ik dikwijls naar het ziekenhuis gereden. Ik zal onze mooie momenten onthouden, het gaat jullie goed daarboven.

Wat zijn de grootste stommititeiten die je ooit begaan hebt?

In mijn jeugd heb ik veel voor anderen gedaan zonder dat ik er respect voor terugkreeg, sommige mensen hebben me gebruikt. Op school had ik een vraag niet goed gelezen en daardoor antwoordde ik dat Nete, Aa en Bosbeek de grootste rivieren van België waren.

Probeer jezelf samen te vatten in enkele woorden.

Sportief, harde werker, kameraad, lief, stil, vriendelijk, levensgenieter, gevoelig.

Wanneer en waarom ben je begonnen lopen?

Eerst wou ik 14 km in een uur lopen, daarna 28 km in 2 uur. Dan probeerde ik een marathon te lopen in 3 uur. Al deze doelen heb ik bereikt. Ik loop om een goed conditie te hebben en omdat het ontspannend is.

Weet je nog wanneer je lid geworden bent bij de Kasteellopers?

Dat durf ik niet juist zeggen, het is al wel lang geleden.

Hoe vaak en hoeveel loop je?

Probeer zeker om de 2 dagen te lopen. Ik rijd ook 60 km per dag met de fiets naar het werk.

Wat is je favoriete loopafstand?

Alle afstanden tot de halve marathon.

Heb je een looptip voor de andere leden?

Luister naar je lichaam en na een wedstrijd de eerste dagen heel rustig loslopen.

Kan je een loopanekdote vertellen?

Enkele jaren geleden ging ik in de halve marathon van Cohe (nu Kosh) haas spelen voor Garry Op de Beeck. Halfweg tikte hij mijn voet aan en maakte ik een koprol. Ik sprong onmiddellijk recht en zette de wedstrijd verder. We eindigden als 9de en 10de, dus eind goed, al goed.

Welke joggings of wedstrijden vind je het mooist of het best georganiseerd?

Pierenloop en al onze wedstrijden van de Kasteelloopers.

Wat zijn je beste prestaties?

Halve marathon in 1u18, 28 km in 1u48 en marathon in 2u57.

Wat wil je nog bereiken?

Gezond blijven en goede uitslagen lopen. In de toekomst misschien ooit een goed vader worden, eerst een goede vriendin hé (lachje).

Wat vind je van ons ledenblad?

Goed, plezant om te lezen.

Wat zou je veranderen als je het in onze club voor het zeggen had?

Wat meer gezellig samenzijn, dat is altijd fijn hé.

Kies 1 van de 2:

bergop of bergaf
tegenwind of meewind
zand of beton
kort en snel of lang en traag
voetbal of wielrennen
spannende of losse broek
muts of pet
douche of ligbad
bier of wijn

bergop
tegenwind
zand
kort en snel
wielrennen
losse broek
muts
douche
bier

Op zoek naar Christel Hoefkens en Patrik Bollandsee

Patrik was tijdens de beginjaren van onze club een heel fervente loper. Zelfs een marathon ging hij niet uit de weg. Omwille van een blessure moest hij stoppen met lopen. Toen zijn vrouw Christel zich inschreef voor onze lessenreeks Start to run besloot hij om te proberen terug te starten met lopen en schreef zich ook in. Ze waren heel gemotiveerd en na afloop liepen ze vlot 5 km. Onder-tussen namen ze deel aan meerdere joggings o.a. kardinaalsjogging, Herentals loopt, Gielsbos estafeteloop, Kom op tegen kanker loop in Lichtaart, onze Urban 900 Run, Lieremanloop, Gielsbosloop. Tijdens onze Monumentenloop konden we rekenen op hun helpende hand.

Stel jezelf eens voor. Beroep, leeftijd, adres, ...

Christel: arbeidster bij mondelez, 47 j, Riemenstraat 73

Patrik: bouwvakker, 49 j, Riemenstraat 73

Wat zijn je sterkste en zwakste eigenschappen als mens?

Christel: sterkste zorgzaam voor gezin en familie, zwakste zeer weinig geduld.

Patrik: sterkste behulpzaam en recht door zee, zwakste eten laten staan.

Wat zijn je lievelingsgerecht en -drank?

Christel: pasta met scampi, gin-tonic en cola zero.

Patrik: friet-biefstuk, een leffeke

Wat zou je doen als je 1 miljoen euro wint met de lotto?

Christel: kangoeroe woning bouwen om samen met onze dochter te wonen.

Patrik: nog meer profiteren dan nu al, deel schenken aan dochter.

Welke andere hobby's heb je?

Christel: koersfiets

Patrik: koersfiets, geo-catching

Wie zijn je idolen?

Christel: veldrijder Mathieu van der Poel

Patrik: Greg Van Avermaet, Fabian Cancellara

Wie of wat haat je?

Christel: sneeuw en ijzel, zekers op een werkdag, rommel in huis.

Patrik: files

Welke muziek hoor je het liefst?

Christel: rock zowel als vlaamse schlagers, country

Patrik: van alles een beetje.

Wat zijn je lievelingskleur en -dier?

Christel: zwart en blauw, onze maltezer Snoopy

Patrik: blauw, golden retriever

Van welke sport heb je een afkeer?

Christel: skiën op tv

Patrik: curling, wie heeft zoiets uitgevonden.

Wat zijn je favoriete TV-programma's?

Christel: familie, Luc Alloo, Catherine

Patrik: nieuws en sport

Met wie zou je graag eens een avondje op stap gaan?

Christel: James Cook

Patrik: zangeres Natalia, een echte Kempense flapuit.

Wat neem je mee naar een onbewoond eiland?

Christel: mijn man en dochter

Patrik: een barbecue, de rest vind ik er wel.

Waar ga je het liefst op vakantie?

Christel: Spanje

Patrik: Turkije en Spanje

Wat zijn tot nu toe de mooiste dagen van je leven?

Christel: dag van geboorte onze dochter, mijn ventje leren kennen.

Patrik: onze trouwdag en geboorte van onze dochter.

Waar ben je trots op?

Christel: ons gezinnetje.

Patrik: ons huisje gezellig en vooral zeer veel zelf ingericht.

Wat zijn de grootste stomiteiten die je ooit begaan hebt?

Patrik: dat ik niet langer wilde verder studeren.

Probeer jezelf samen te vatten in enkele woorden.

Christel: bezige bij, ongeduldig, ordelijk en lief.

Patrik: ongeduldig sportief en behulpzaam.

Wanneer en waarom ben je begonnen lopen?

Christel: april 2017 kon door de week de tijd niet meer vrij maken om te fietsen, joggen is korter in tijd.

Patrik: heb vroeger nog gelopen, in 2017 terug begonnen met vrouwtje via de start-to-run.

Weet je nog wanneer je lid geworden bent bij de Kasteellopers?

Christel: april 2017, via start to run
Patrik: vroeger ook lid geweest, nu terug van 2017.

Hoe vaak en hoeveel loop je?

Christel: 2 à 3 keer in de week
Patrik: 2 à 3 keer

Wat is je favoriete loopafstand?

Christel: 6 km
Patrik: 8 tot 10 km

Heb je een looptip voor de andere leden?

Christel: wil je beginnen lopen, dan is start to run een goede basis.
Patrik: luister naar je lichaam, en geniet van wat je presteert

Kan je een loopanekdote vertellen?

Patrik: in het jaar 2000 heb ik een marathon gelopen in Keulen. 10 min voor de start nog een goed broodje snitzel gegeten in rasechte Duitse bakkerij. Daardoor nooit klopke van de honger gekregen.

Welke joggings of wedstrijden vind je het mooist of het best georganiseerd?

Christel: heb er nog niet veel gelopen maar kardinaalsjogging was wel leuk, alsook de jogging Gielsbos met vrij vertrek.

Patrik: kardinaalsjogging en urban trail

Wat zijn je beste prestaties?

Christel: Urban 900 Run over 12 km in Vorselaar
Patrik: een marathon in 3 u 36 min, zal ik niet meer meemaken denk ik.

Kies 1 van de 2:
bergop of bergaf
tegenwind of meewind
zand of beton
kort en snel of lang en traag
voetbal of wielrennen
spannende of losse broek
muts of pet
douche of ligbad
bier of wijn

Wat wil je nog bereiken?

Christel: dat ik nog lange tijd 3 keer per week kan blijven lopen.

Patrik: alles mag, niks moet, plezier er in blijven houden.

Wat vind je van ons ledenblad?

Christel: goed dat er nog papieren versie in bestaat.

Patrik: prima, gezellig om te lezen.

Wat zou je veranderen als je het in onze club voor het zeggen had?

Christel: zou het niet weten

Patrik: jullie zijn goed bezig.

Christel:

bergaf
meewind
zand
lang en traag
voetbal
spannende
muts
douche
bier

Patrik:

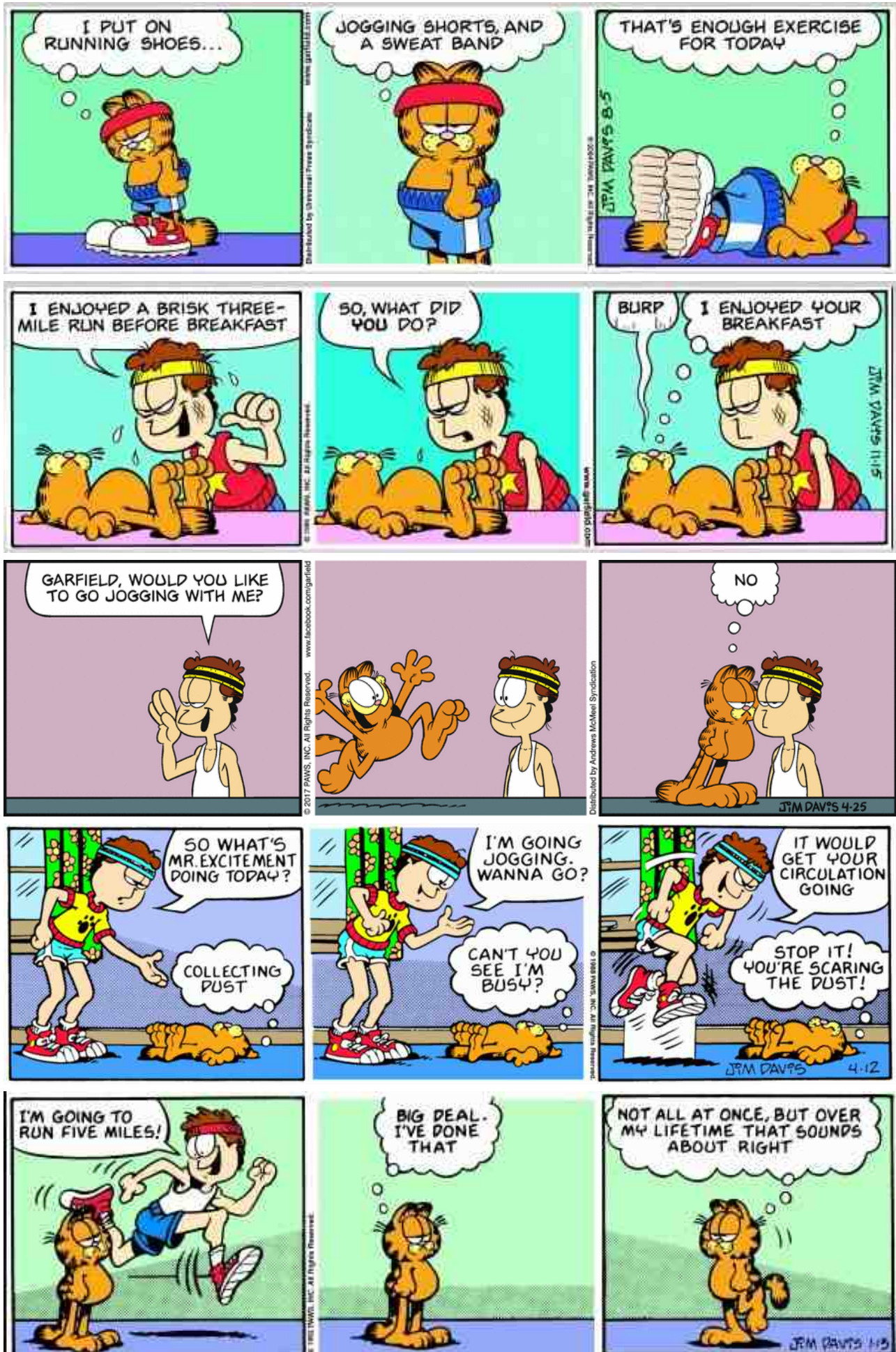
bergaf
meewind
zand
lang en traag
wielrennen
losse broek
muts
douche
bier

Wil je nog iets kwijt?

Dat onze dochter spijt had dat ze niet mee gestart was met start-to-run en toch op haar eentje het tot een goed einde gebracht heeft.

Humor.

Hartelijk dank!

Contactpersonen en nuttige gegevens.

Bestuursleden.

Voorzitter
Nele Jacobs

dekasteellopers@gmail.com

Ondervoorzitter
René Jacobs

Dijkbaan 49
 014 516613
 rene.jacobs49@hotmail.com

Secretaris
Robin Leysen

Beukenlaan 44 Herentals
 0477 943462
 robinleysen82@gmail.com

Penningmeester
Urbain Lenaerts

Groenstraat 19
 014 516252
 urbainlenaerts@skynet.be

Bestuurslid
Linda Van Oeckel

Tuinweg 4
 014 517644
 linda.vanoeckel@mail.be

Kledij
Jeff Laenen

Putakkerstraat 11
 0498 662703
 knolbol2@hotmail.com

Bestuurslid
Louis Hufkens

Bovenpad 7c Grobbendonk
 0478 462981
 louis.hufkens@hotmail.com

Bestuurslid

vacature

Website

Herman Lievens

Heibloem 25, Olen
 014 210990
 herman.lievens@thomasmore.be

Ben je verhuisd?

Mail je adres door aan Stijn Jacobs en Robin Leysen.

Medewerkers ledenblad
Stijn Jacobs

Keizershofstraat 6
 0486 386252
 stijnjacobs7@gmail.com

Robin Leysen

Beukenlaan 44, Herentals
 0477 943462
 robinleysen82@gmail.com

Herman De Sobrie

Nieuwstraat 43
 014 516008
 monik.van.loock@pandora.be

Trainingen.

Maandag om 18u55: 11 km loop aan 5,5 tot 6,5 min/km.
Maandag om 19u00: 11 km loop tegen sneller tempo.
Dinsdag en donderdag om 19u00 groepstraining met mogelijkheid tot omkleden en douchen in Sportcentrum De Dreef.

Lidmaatschap.

Wil je je lidmaatschap hernieuwen, of ben je nog geen lid en wil je ook graag bij onze toffe loopvereniging horen? Vul het inschrijvingsformulier in op de website van de Kasteellopers: www.kasteellopers.be

Het lidgeld voor 2018 bedraagt €15.

Het bedrag kan overgemaakt worden op
BE72 9791 7173 9616 tot eind februari.

Ziekenfondsen ondersteunen gezonde beweging. De ziekenfondsen komen daarom tegemoet in het lidmaatschap van een sportclub.
Haal of download het aanvraagformulier bij uw ziekenfonds en bezorg het formulier aan Linda Van Oeckel.

Retouradres:
Herman De Sobrie
Nieuwstraat 43
2290 Vorselaar

Driemaandelijks tijdschrift P708250
Afgiftekantoor 2290 Vorselaar

PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

